—25 soomusrongide suurtükiväe divisjoni ülem, soomusrongide brigaadi ülema abi suurtükiväe alal, mainitud brigaadi suurtükiväe inspektor ja 2. soomusrongi ülem; ta toimib a-st 1925 Kaitseliidu ülemana. O. ülendati kindralmajoriks 1928. — E. Vabadussõjas etendas O. tähelepanuväärivat osa suurtükiväe ühikute formeerimisel ja juhtimisel. Valitsus on ta teeneid hinnanud temale kahe Vabadusristi andmisega. Kaitseliit on ta juhtimisel teinud suuri edusamme ja võtnud kindlakujulise organisatsiooni ilme. O. on võtnud elavalt osa ka paljude seltskondlikkude organisatsioonide tegevusest, näiteks Allveelaevastiku Sihtkapitali, Eesti-Poola Ühingu ja Vabariigi Ohvitseride Keskkogu juhatuse ning Vabadusristi Vendade Ühenduse keskjuhatuse liikmena. A-st 1938 on ta ühtlasi Riiginõukogu liige.

Eesti Vabadusristi Kavalerid (1935); Eesti Vabadussõda 1918—1920 I (1937), lk. 317, 330, 332, 373, 404, 483; sõjaministeeriumi arhiivist ja isikl. saadud andmed. *O. K.*

ORMI ARP, vt. **ANDRESEN.**

ORMISSON, Villem (Vilhelm) Aleksander, maalikunstnik, sünd. 14. VII 1892 vkj. Viljandimaal Pärsti v. põllumehe pojana, õppis seals. Heine progümnaasiumis ja 1909—14 Riia linna kunstikoolis, peamiselt V. Purvītis'e, J. Rozentāls'i ja J. R. Tillbergs'i juhatusel ning täiendas end 1922 Berliinis ja Dresdenis eraateljeedes. O. oli 1914—26 joonistusõpetaja mitmes Viljandi koolis ja toimib a-st 1926 maalikunsti õpetajana „Pallase" kunstikoolis Tartus, a-st 1929 ühtlasi selle abijuhatajana. — Eesti kunstinäitusil on O. esinenud a-st 1916 ning leidnud tavaliselt suurt tähelepanu oma impressionistlikkude maastikkudega, natüürmortidega ja võrdlemisi vähesearvuliste portreedega; ta on võtnud osa ka Eesti kunstinäitusist välismail. Eesti Kunstimuuseum Tallinnas omab temalt õlimaalid „Vana daami portree" (1920), „Õunad" (1927) ja „Tartu motiiv" (1927), ERM Tartus kolm natüürmorti a-ist 1926, 1927 ja i. a. ning „Pühajärve maastiku" a-st 1926. Enamik O-i paremaid teoseid asub erakogudes, teiste hulgas ka ta suursaavutis „Natüürmort lastud lindudega" a-st 1931 (kuulus hr. D. Simm'ile Tartus). O-i uuemaist töist on mainitavad „Varemed" (1934; Riia linna kunstimuuseumis), „Kevadine Taevaskoda" (1938) ja „Valgemetsa sild" (1938).

Isikl. jm. saadud andmed. *A. V.; T.*

ORVIKU (end. perekonnanimi kuni 1927 **Janson**), **Karl,** geoloog, sünd. 4. VIII 1903 vkj. Virumaal Kohtlas meieri pojana, lõpetas 1922 Virumaa poeglaste reaalgümnaasiumi Rakveres, õppis 1922—30 Tartu ülikoolis geoloogiat ja omandas magistri astme. O. on toiminud 1926—30 Tartu ülikooli geoloogiakabineti abijõuna, 1931—39 vanema assistendina ja a-st 1939 instruktor-assistendina, s. a-st ühtlasi õppeülesandetäitjana. Sügissemestril 1933 viibis ta Balti Instituudi stipendiaadina Stokholmis, 1934—36 töötas Tartu ülikooli kodumaa stipendiaadina geoloogia alal ja võttis 1937. a. suvel osa taanlase L. Koch'i poolt juhitud ekspeditsioonist Kirde-Gröönimaale. — O. on kogunud rohkesti andmeid Põhja-Eesti paekalda lubjakivikordade, Eesti devoni alumisimate kihtide ja Eesti pinnakatte geoloogilise ehituse kohta. Ta on olnud tegev ka Loodusuurijate Seltsis (Tartus), EKS-i Kodu-uurimise Toimkonnas ja a-st 1937 Geoloogilise Komitee liikmena. O. tähtsamaid töid on: „Beiträge zur Kenntnis der Aseri- und der Tallinna-Stufe in Eesti" I (*Acta* A XI$_6$, Tartu, 1927), „Keskdevoni põhikihid Eestis" (*ibid.* A XVI$_5$, Tartu, 1930), „Maavarad" (Tartu, 1933), „Sõrve loodus ja inimene" (maakondi kirjeldavas koguteoses „Eesti" VI — „Saaremaa", Tartu, 1934), „Viljandimaa aluspõhi ja pinnakate" („Eesti" VII — „Viljandimaa", äratrükina, Tartu, 1935) ja „Quartärgeologische Karte der Halbinsel Sõrve" (Eesti Loodusteaduse Arhiiv, I seeria, XI, 1/2, Tartu, 1936). Ta oli ajakirja „Eesti Loodus" toimetaja 1933—35.

Isikl. saadud andmed. *A. L.*

OSSE, Ernst Peter Bernhard, baltisaksa tööstur, sünd. 11. VI 1846 vkj. Astrahanis apteekri pojana, lõpetas Tallinna kub-gümnaasiumi 1867, õppis Tartu ülikoolis õigusteadust 1868—71, oli tegev Astrahanis mitmesuguseil teenistuskohtadel ja omandas 1893 Tallinnas paberivabriku (praeguse Põhja paberi- ja puupapivabriku); surn. 16. I 1903 vkj. Peterburis. — O. moodustas vabriku tegevuse elustamiseks o./ü-u Tal-

Eesti biograafilise leksikoni tÃƒÂ¤ienduskÃƒÂ¶ide, 1940, lk. 229